

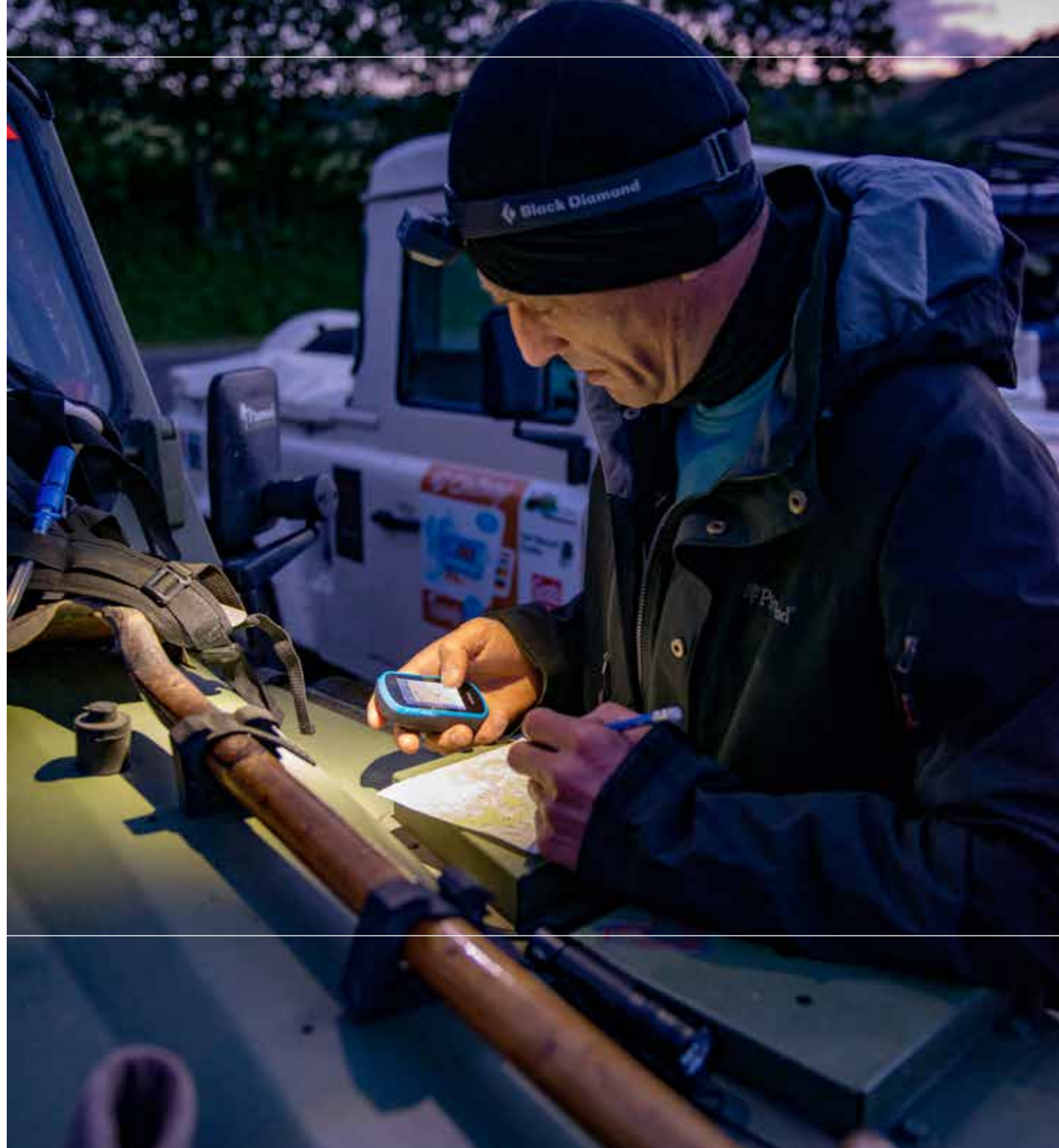
4D Challenge 3rd Edition

LRCH 4D Challenge in vogelvlucht

Sinds 2014 organiseert LRCH elke 2 jaar een vierdaagse competitie voor teams van 2 personen en hun Land Rover. Dagelijks worden de deelnemers flink op de proef gesteld met uitdagende fysieke opdrachten en pittige rijvaardigheidsproeven. Na afloop is één team de winnaar. Belangrijk aspect van de 4D Challenge is het verrassingselement. De deelnemers kennen vooraf slechts de hoofdlijnen van het op voorhand als zéér intensief te kwalificeren programma.

Dit jaar is de LRCH 4D Challenge van 20 tot en met 23 juni gehouden in Nederland, België, Luxemburg en Duitsland. ►

Dinsdag 19 juni - de voorbereidingen

De kwartiermakers trekken die dag naar Epen in Zuid-Limburg, om voorbereidingen te treffen voor de eerste opdracht. In totaal zijn 22 vrijwilligers paraat om het evenement tot een succes te maken. De groep bestaat uit LRCH-commissieleden en is aangevuld met een aantal professionals van defensie en brandweer.

De organisatie houdt zich bezig met het voorbereiden en begeleiden van in totaal 13 fysieke- en autoproeven, het wedstrijdsecretariaat, de logistiek, de communicatie en verslaglegging, catering voor de organisatie, fysiotherapie voor de deelnemers en alles wat er maar te vinden is in het door Marcel van Panhuis samengestelde vuistdikke draaiboek.

Team 18 met Vincent Biemans en Peter Hollebrand zijn nieuw en hebben zich op hun eigen manier voorbereid. Zonder, net als alle andere teams, te weten waar het startpunt is, gaan zij ervan uit dat dit wel 'ergens' in de omgeving van **Camping Donnersberg** in Gerbach, Duitsland, zal zijn. Ze installeren zich deze dag op de camping en gaan uit eten in het restaurant. Ze maken kennis met eigenaars Marcel en Mercedes Olderaan en vertellen hen dat ze aan de 4D Challenge gaan meedoen. Dat er een restaurant op de camping is komt hen wel goed uit. Al snel valt deze illusie in duigen. Zij krijgen te horen dat deelnemers geheel zelf moeten voorzien in hun catering en dat de lokale winkel over ongeveer een half uur sluit. Dat laten ze zich geen twee keer vertellen - spoorslags vertrekt het duo naar de super om proviand in te slaan.

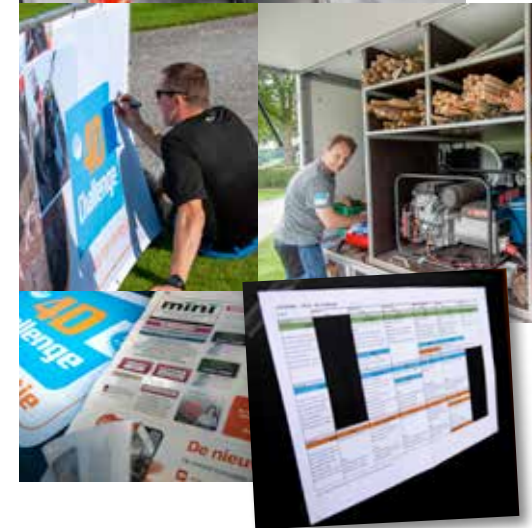
Woensdag 20 juni - Dag 1

Deze editie gaan 19 teams met 38 deelnemers van start. Helaas hebben zich in de aanloop naar het evenement 3 teams om verschillende redenen moeten afmelden. Hoewel er deze editie geen damsteams hebben ingeschreven, zijn er wel vijf gemengde teams.

Over het gehele spelersveld zien we een mooie mix van nieuwkomers en bekende gezichten. Er zijn een aantal "oude rotten"

van zowel de 1e als de 2e editie in 2014 en 2016. Dat zijn: Mark Rotteveel (Team 1), Sander van Vliet en Jelle van der Holst (Team 6), Sander Barends (Team 12), Peter van der Maas (Team 16), Fred Slings (Team 22).

De deelnemers zijn dan nog onbekend met de startlocatie. Tijdens de briefing in april, hebben zij te horen gekregen, dat ze op de eerste dag om 6 uur 's morgens, project-leider Raymond Versloot moeten bellen.

Als het zo laat is geworden, stromen de telefoontjes binnen. Ze krijgen niet meer te horen dan: "koop het Algemeen Dagblad en zoek de startlocatie".

De oplossing blijkt te staan in een kleine advertentie met daarin de coördinaten van **Landschapscamping Alleleijn** in Epen, Zuid Limburg.

Nadat alle teams gebeld hebben, is iedereen in opgeroepen staat van paraatheid. Dit ondanks dat het nog weleens 2,5 uur kan duren voordat de eerste teams zullen arriveren. Het is de gezonde spanning die hoort bij een maandenlange voorbereiding. Eigenlijk is alles gewoon klaar, want de kwartiermakers die daags tevoren zijn gearriveerd, hebben al heel wat afgesjouwd. Direct na het ontbijt om 06:00 uur, kregen ze nog wel de laatste instructies. ►

Team 1
Mark Rotteveel
Jeroen Hendriks

Team 3
Paul van de Pol
Tilman Riedel

Team 4
Frank Regelink
Ellen Witten

Team 5
Steven Hoftijzer
Jeroen Haank

Team 6
Sander van Vliet
Jelle van der Holst

Team 8
Ernst Jonkers
Arne Nuijs

Team 9
Stijn Maaswinkel
Job Cools

Team 10
Ronald Stolk
Ronald de Boer

Team 11
Guust van Liere
Cor van Liere

Team 12
Sander Barends
Marieke Zandijk

Team 13
Han Smits
Dennis van den Bos

Team 14
Egon Kooi, Edmond
van Schaek Mathon

Team 15
Maurice Sosef
Dennis Bosma

Team 16
Peter van der Maas
Angelina Doorn -
van der Maas

07:00 uur is het al 18 graden, dat belooft dus wat. Ook voor de volgende dagen lijken de weergoden een goed humeur te hebben. Om ongeveer 8:30 uur arriveert dan, het eerste team. Het is hoe toepasselijk, Team 1 met Mark Rotteveel, de winnaar van 2016. Mark is duidelijk een echte ervaringsdeskundige. In 2014 werd hij 3e. Deze editie wordt hij terzijde gestaan door Jeroen Hendriks.

Daarna druppelen ook de andere teams binnen. Zij ontvangen hun wedstrijdmaterialen, zoals de door **Pinewood** gesponsorde wedstrijdshirts en de door **Gabbag** gesponsorde waterdichte rugzak. Dit wordt aangevuld met de rugnummers en last but not least de instructies voor het uitvoeren van de eerste proef.

Proef 1 - Mountainbike met navigatie-opdrachten

De eerste proef vindt plaats op het Drielandenpunt, waar over 26 KM een navigatieopdracht moet worden uitgevoerd op

Team 17
Ido Jansen
André Gorter

Team 18
Vincent Biermans
Peter Hollebrand

Team 20
Arie van Wijngaarden
Kim van Wijk

Team 21
Bas van Kollenburg
Loes Frings

Team 22
Fred Slings
Caroline Ophof

Team '34'
Bas van Kollenburg
Han Smits en Loes Frings

Proef 2 - 4x4 Trail opdrachten

De tweede proef wordt uitgevoerd op het grillige off road terrein in Bilstain (provincie Luik). De deelnemers moeten daar 2 opdrachten uitvoeren

Bilstain (door projectleider Raymond Versloot)

Tijdens de voorbereidingen in het vroege voorjaar van 2018 gingen Jos Steigstra en ik met Richard Vonk van Camel Events, het terrein daar verkennen. Ik was er in eerste instantie niet van overtuigd dat we daar moesten gaan rijden. Nadat Richard ons alle opties had laten zien, waarbij we zo'n beetje drie keer dezelfde route reden, zagen we ineens de mogelijkheden. Het is toch wel een heel speciaal terrein om er tijdens een 4D Challenge te kunnen rijden. Door niet impulsief een negatieve beslissing te nemen, maar door eerst een aantal rondes te maken, raakten we echt onder de indruk. We zagen de bijzondere mogelijkheden vanuit verschillende kanten. Het werd ineens duidelijk en besloten het terrein te gebruiken. Achteraf gezien is het een van de mooiste autoproeven geweest die we in de afgelopen 3 edities hebben gedaan. Ook de deelnemers waren zeer positief.

Voorafgaand aan de proeven moeten alle deelnemers verplicht banden aflaten. Dat is gelijk een leerpuntje voor een aantal van de minder ervaren deelnemers. Het is iets wat zij de rest van de 4D Challenge in gedachten moeten houden.

De beide opdrachten lopen in elkaar over. Eerst moet een steile klim worden uitgevoerd, gevolgd door een haakse bocht naar links. Daarna een afdaling met daarna nogmaals een steile klim die leidt naar de volgende opdracht. Dat alles tussen honderden meters LRCH lint en talloze bomen door. Al met al best lastig om foutloos naar beneden te rijden. Steken, achteruit rijden en het laten stilvallen van de auto, betekent strafpunten.

Team 18 gaat voor het allereerst het terrein in. Zij voeren met hun disco 2 het allemaal zeer beheerst en met veel gevoel voor details uit. Team 17 met Ido Jansen en André Gorter behaalt 34 punten over de 2 opdrachten. Zij waren in 2016 ook van de partij en werden toen 5e in het eindklassement. Team 21 met Bas van Kollenburg en Loes Frings doen deze editie voor het eerst mee, zij komen bij deze proef niet verder dan 6 punten.

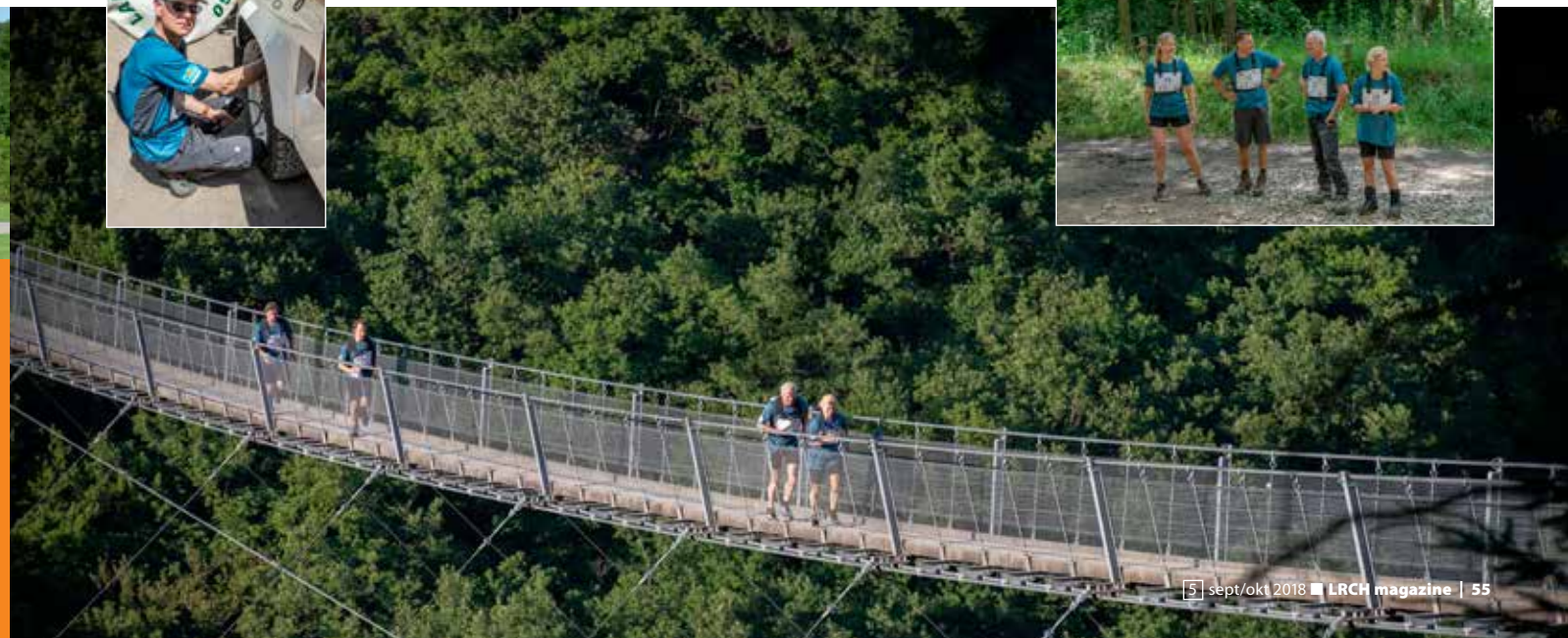
Proef 3 - Speednavigatie op kaart

Vanuit Bilstain in België gaat de groep over een afstand van ongeveer 220 km door naar de Hängeseilbrücke tussen Mörsdorf en Sosberg in Duitsland. Deze voetgangershangbrug heeft een lengte van 360 meter en hangt op 100 meter hoogte.

De teams melden zich bij de parkeerplaats en krijgen daar instructies. Zij moeten al rennend over ongeveer 5 kilometer diverse controleposten zien te vinden. Aanslui-

tend moeten zij ook heen en weer over de hangbrug. Deze begint daardoor flink te slingeren. Dit laatste wordt door de daar aanwezige toeristen, waarvan een aantal flink op leeftijd, niet erg gewaardeerd. Er ontstaat een pittige woordenwisseling tussen een van hen en iemand van de LRCH-vrijwilligers. Het loopt echter goed af. Uiteindelijk wordt er gelukkig niemand over de rand geworpen, iets waarmee een van de verhitte senioren dreigde.

Ook niet alle deelnemers zijn blij met deze brug, zeker niet wanneer je hoogtevrees hebt. Rennen is overigens wel een must want de aankomsttijd is een belangrijk onderdeel van het resultaat. De snelste tijd, ruim 28 minuten, wordt neergezet door Team 18. Team 15 met de nieuwkomers Maurice Sosef en Dennis Bosma volgen hen op de voet met bijna 31 minuten. Team 3 met ook twee nieuwe gezichten, Paul van de Pol en Tilman Riedel hebben aanzienlijk meer tijd nodig, zij komen binnen op ruim 55 minuten. ►

Na afloop gaan de teams op weg naar **Camping Donnersberg** in Gerbach. De eerste teams arriveren daar tegen 21:00 uur. Hier ontvangen zij hun 4D Challenge tentje. Deze moeten zij vervolgens op de voor hen gereserveerde plaats, voorzien van hun eigen teamnummer, opzetten. Nadat de kampen zijn ingericht, is er een kort moment van rust om bij te komen van de eerste vermoeienissen. De gegeven tijd is hard nodig, want de volgende proef laat niet lang op zich wachten.

Proef 4 - Kompaskoers

Om 23:00 uur gaan de teams van start voor een proef waarbij zij te voet in de directe omgeving van de camping een afstand moeten afleggen van ruim 7 kilometer. Op de route staan in totaal 6 controleposten.

Tijdens de briefing wordt de teams te verstaan gegeven dat - wanneer ze verkeerd lopen - er aanzienlijk wat tijd bij kan komen. Maar goed, zij hebben er drie uur voor tot 02:00 uur. Op tijd binnenkomen, is heel relevant, want ben je te laat, gaat dat ten koste van de score. Het resultaat van de proef is een combinatie van tijd en gevonden controleposten.

Na afloop blijkt dat een aantal teams ruim tweemaal de afstand of zelfs meer heeft

afgelegd om de verdekt opgestelde controleposten te vinden. Dat is echter voor niemand een mentaal probleem. Iedereen is super enthousiast over de schoonheid van het landschap in het witte maanlicht.

Alleen Team 18 slaagt er in alle posten te vinden. De Teams 1 en 17 vinden er 5. Team 22 met Fred Slings en Caroline Ophof, Team 16 met Peter van de Maas en Angelina van Doorn, Team 12 met Sander Barens en Marieke Zandijk, slagen er niet in om 1 of meer posten te vinden. Omdat ze wel netjes op tijd binnen zijn, behalen ze toch nog respectievelijk 6, 5 en 3 punten.

De beste totaalscore op deze proef is voor Team 18 met 19 punten. Team 1 eindigt als tweede.

Pechvogels van de dag

Omdat Team 21 met een defecte koppeling is uitgevallen, kunnen zij niet meer terugkeren in de wedstrijd. Het startnummer van Team 13 van Han Smits en Dennis van den Bos, lijkt ongeluk te brengen. Dennis komt tijdens de eerste proef met zijn mountainbike ernstig ten val. Er zit voor hem niet anders op om na een bezoek aan het ziekenhuis het strijdperk te verlaten. Met een aantal gekneusde ribben en een hersenschudding is dat ook geen wonder. ►

Tussenstand na 1 dag en 4 proeven			Deelnemers
Klassement	Team	Punten	
1 ^e plaats	18	87	
2 ^e plaats	17	85	
3 ^e plaats	8	77	
			Vincent Biermans en Peter Hollebrand
			Ido Jansen en André Gorter
			Ernst Jonkers en Arne Nuijs

Donderdag 21 juni - Dag 2
Rond de klok van 06:00 uur, staat het cateringteam met Herman Prüst en Kim Hauwert, met een gulle glimlach paraat om de nog wat slaapdronken vrijwilligers te voorzien van een stevig ontbijt. Roerei met spek legt een goede bodem voor wat weer een lange dag gaat worden.

Nauwelijks een kwartier later vertrekken de eerste groepjes om de proeven voor die dag klaar te zetten.

Proef 5 - Mountainbike- en Kayak-opdracht met navigatie

Deze proef voert eerst naar de omgeving van de ruïne van de Moschellandburg in Obermoschel, het kleinste stadje van Pfalz. Er moet een navigatieopdracht over ongeveer 20 kilometer worden uitgevoerd op de mountainbike langs 23 posten, waarvan een verplichte op de ruïne. Daar moet door een aantal buisjes worden gekeken, om het 8-cijferige coördinaat te ontdekken van markante locaties in het terrein.

Na het mountainbiken gaat het in de buurt van Meisenhem, per kajak verder op de rivier de Glan. Daarbij moet een afstand van ongeveer 4 kilometer worden overbrugd. In totaal hebben de teams vier uur de tijd. Vlak voor een waterval moet de kano het water uit en over een afstand van een paar honderd meter worden versjouwd. Het punt waar deze weer in het water mag blijkt vanwege werkzaamheden aan de brug circa 150 meter te zijn verplaatst. Nog meer sjouwwerk dus. Wat de teams niet weten is dat Raymond Versloot die ochtend nog heeft bedacht om de daarvoor gereedstaande karretjes toch maar niet beschikbaar te stellen.

Team 18 zet de beste tijd neer met ongeveer 3 uur en 3 kwartier. Zij hebben bovendien het meeste aantal controleposten gevonden en krijgen het maximumaantal punten. De Teams 8 en 17 zitten daar heel dicht op en worden 2^e en 3^e. Achteraf is het een zware opdracht geweest, maar liefst 7 teams weten niet binnen de gestelde maximumtijd de eindstreep te behalen.

Zodra alle teams binnen zijn gaat de hele groep op weg naar het voetbalveld in Seelen, waar een aantal trialproeven met de Land Rover op hen wacht.

Proef 6 - Trialproef

De eerste van de drie opdrachten lijkt eenvoudig, maar zoals het de 4D Challenge betaamt is er uiteraard sprake van gemengdheidjes. Op een tamelijk helling zijn in de bomen her en der 7 balletjes opgehangen, die met een plastic knots moeten worden aangetikt. Dat lijkt eenvoudiger dan het is. Ga je te hard de helling op, mis je al snel de mogelijkheid ze allemaal te raken. Dat

gebeurde bijvoorbeeld Team 11 met Guust en Cor van Liere. Het leverde hen 0 punten op. Ernst Jonkers van Team 8, mept zo wild, dat hij de knots verliest. Dan houdt het op, je krijgt geen tweede kans.

De 90's van zowel Team 14 met Egon Kooi en Edmond van Schaek Mathon als van Team 22 met Fred Slings en Caroline Ophof, rijden zich tijdens de eerste opdracht zelfs vast. Met hulp van andere teams of de inzet van diverse hulpmiddelen komen ze toch weer snel vlot.

Ook bij de tweede opdracht zijn er boomstronken die het knap lastig maken. Omdat de spelregel is, dat er niet voor de auto uit mag worden verkend om controleposten te vinden, noopte dit tot heel veel stuurmanskunst.

Bij de derde opdracht, was het voor de jury leuk om te zien dat veel deelnemers in de laatste hindernis gingen voor de moeilijkste oplossing. Het is een soort van Y-bocht, waarbij eerst een helling moet worden genomen. Vervolgens hangt uiterst links

een knippertje. De meeste auto's worden daar achteruit ingestuurd. Dat heeft tot gevolg, dat het heel veel moeite kost om bij het knippertje te komen. Gewoon omhoog en naar links sturen, zou de proef een stuk eenvoudiger laten zijn. Bijna niemand heeft dit door.

In de totaalscore van deze proef, komen Team 4 met Frank Regelink en Ellen Witte en Team 18 als besten uit de strijd. Zij behalen elk 57 punten. De hekkensluiter is Team 16, zij komen niet verder dan 15 punten. ►

Proef 7 – Load Carry op de camping

Na proef 6 wordt even tijd gevonden om de teams individueel te fotograferen. Aansluitend gaat de hele groep terug naar de camping. Daar is het rusten en eten geblazen tot uiterlijk 18:00 uur.

Tijdens de briefing krijgen de deelnemers tot hun schrik te horen dat ze een zogeheten load carry moeten uitvoeren. Dit betekent dat een soort van putdeksel van 25 kilo moet worden meegesjouwd. Dit loeder vangt de zo gevreesde met water gevulde jerrycans, van de eerdere twee edities. Het gewicht moet tijdens de gehele run worden gedragen en mag niet worden gegooid of achtergelaten.

Team 18 loopt de snelste tijd en klokt als eerste af. Zij doen de ronde in ruim 7,5 minuut. Ze verdienen er 19 punten mee. Fred Slings van Team 22 draait er zijn hand niet voor om, om gedurende de gehele run zelf het gewicht te torsen en dan ook nog eens samen met Caroline Ophof als 4e te finishen, slechts 1 minuut na Team 18. Hij laat een aantal duidelijk jongere teams in verbijstering achter zich.

Na dit gezwoeg is er een spannende en leerzame afleiding. Op de heuvel bij de camping, staat een hoogspanningsmast. Daar klimt iedereen met de juiste hulpmiddelen en begeleid door de professionele kliminstructeurs Almer Laurijssens en René van Berlo, 10 meter omhoog door middel van een zogeheten ‘klettersteig’. Eenmaal boven gaan ze terug naar de camping via een spectaculaire mariniersafdeling. Deze techniek wordt op zee gebruikt om van schip naar schip te roetsjen.

De rest van de avond is het rust en kunnen de teams enigszins herstellen van alle vermoeienissen en van de tijdens de eerste 2 dagen ontstane pijntjes. Fysio Sjors Verhaeren, krijgt het steeds drukker. Zijn tijdelijke behandelkamer in de LRCH-tent wordt goed bezocht.

Het beste nieuws van de dag

De op de eerste dag uitgevallen teams 21 van Bas van Kollenburg en Loes Frings en 13 van Dennis van den Bos en Hans Smits plegen overleg. Bas is dan alweer terug in Nederland op zijn werk. Ze besluiten een samengesteld team te formeren en er het beste van te maken. Bas reist snel weer terug naar Duitsland.

Uiteraard wordt Team 34, zoals ze in de volksmond al snel geksterend worden genoemd, van harte welkom terug geheten. Buiten mededinging nemen zij deel aan de resterende proeven.

Zowel de eerste als de tweede dag laten dezelfde tussenstand zien. Dat belooft extra spanning voor de derde dag. Komt er een verandering of niet? ►

Tussenstand na 2 dagen en 7 proeven

Klassement	Team	Punten	Deelnemers
1 ^e plaats	18	178	Vincent Biermans en Peter Hollebrand
2 ^e plaats	17	168	Ido Jansen en André Gorter
3 ^e plaats	8	158	Ernst Jonkers en Arne Nuijs

Vrijdag 22 juni - Dag 3

Na een zeer vroeg ontbijt vertrekken de vrijwilligers om voorbereidingen te treffen voor de eerste twee proeven van die dag. Een groepje gaat naar het nabij gelegen Rotenfels voor proef 8. Een andere ploeg gaat op weg naar Bridel in Luxemburg om daar voorbereidingen te treffen voor proef 9, een 4x4 trial.

Proef 8 - Trail run met navigatieopdrachten

De deelnemers krijgen om 07:45 uur tijdens de eerste briefing te horen, wat hen die ochtend te wachten staat. Om 11 uur start de trail run nabij Rotenfels. Dit is een beschermd natuurgebied dat niet alleen een mooie afwisseling geeft in uitdagingen om de 9 controleposten te vinden, maar onderweg ook prachtige vergezichten oplevert. Of de deelnemers oog voor dat laatste zullen hebben, is natuurlijk maar de vraag.

Kort voor de start doet Marcel de wedstrijd-briefing en legt de spelregels uit. Op elke post moet de meegevoerde kaart worden voorzien van een knip. De teams hebben daarvoor 3 uur de tijd. Door het mooie weer is de sfeer prima.

Onderweg is er veel commotie over coördi-naat nummer 5. Wat blijkt, het knippertje is opgehangen in een soort van provisorisch hutje. Veel deelnemers worstelen zich door de troep die daar ligt. Plotseling worden zij geconfronteerd met een boze dakloze. Die ziet zijn nachtverblijf telkens overhoop ge-haald door in hippe sportkledij uitgedoste Nederlanders. Het blijkt dat zijn medebe-woner het knippertje, als nutteloos artikel, heeft weggegooid. Uiteindelijk besluit de wedstrijdleiding deze post maar uit het klas-sement te schrappen.

Ook bij deze proef is Team 18 weer aan kop geëindigd. Zij lopen met 1 uur en 23 minu-ten, de allersnelste tijd en vinden zeven van de negen controleposten. Daar zijn zij niet de enige in, want dat lukt in totaal twaalf teams. Team 15 komt als 2e aan, maar zij hebben bijna een halfuur meer tijd nodig.

Na afloop krijgt de groep te horen, dat zij op weg gaan naar de steengroeve in Bridel, Luxemburg. Wat hen daar te wachten staat is dan nog een verrassing.

Proef 9 - Trial in Bridel Luxemburg

Tijdens het LRCH 30yrs Festival is contact gelegd met het bestuur van de Land Rover Club Luxemburg. Onder het genot van een biertje op het festivalplein worden goede afspraken gemaakt.

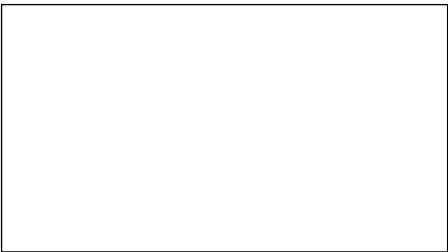
Net als het land, is de Luxemburgse club klein. Hun totale ledenbestand is vergelij-kbaar met wat wij als LRCH op een gemiddeld Familiekampeerweekend tegemoet kunnen zien. Dat neemt niet weg dat zij in 2018 hun 20-jarig bestaan vieren, waarbij zij kunnen beschikken over de steengroeve van Bridel. De mogelijkheden om daar proeven uit te zetten zijn legio. Onze LRCH-vrijwilligers leiden aan keuzestress.

Een van de proeven begint met een afdaling naar een poel met modder van ongeveer een halve meter diep. Daar moest gedraaid worden zodat je recht voor de ‘uitgang’ kwam te staan. Die uitgang was een ver-raderlijke helling die bovenin nog even extra stijl werd. De organisatie had voor de zeker-heid een escape in gebouwd want je kreeg drie pogingen om uit de poel met modder te komen. Tijdens de proef moesten beide deelnemers in de auto blijven zitten, aan-

wijzingen van buitenaf is er niet bij. De ene bestuurder kiest voor beleid en brengt het materiaal zonder horten en stoten boven. Een andere bestuurder bedacht dat meer gas meer kans op succes geeft. Het venijnige knikje bovenaan de helling zorgt bij deze laatste groep voor spectaculaire taferelen en hier en daar een kleine poging om tijdelijk het luchtruim te kiezen

Proef drie ligt verscholen in het hoge gras. Geen woeste off road maar een proef waar de bestuurders ook weer nauwkeurig moe-ten sturen en goed overleggen en luisteren naar de bijrijder. Eerst rond een heuveltje waar de auto flink scheef komt. Het pad lijkt breed zat, maar als de auto dan scheef gaat raak je zomaar de paaltjes aan de lage kant! Daarna datzelfde heuveltje op waar natuurlijk dat poortje weer net onder de top staat. Rustig en gecontroleerd rijden blijken de teams zeker goed te kunnen. Het levert

geen problemen. Na weer van dit heuveltje afgereden te zijn volgt een spoor waar de auto eerst uit moet worden gereden en daarna terug erin. Deelnemers met afgela-ten banden hadden hier geen problemen. De proef eindigde in een lange plas waar het poortje middenin stond. Niet diep en verlei-delijk om even flink gas in te geven, wat de meeste deelnemers dus ook deden nadat ze de laatste poort gepasseerd waren.

Na afloop vinden de meesten teams deze proeven wat aan de eenvoudige kant. Zij hadden gehoopt om meer onderscheid te kunnen maken en extra punten te kunnen halen. Hierin schuilt misschien wel een kern van waarheid, want maar liefst 8 teams weten het maximum van 57 punten eruit te slepen. Team 20 van Arie van Wijngaarden en Kim van Wijk komt echter niet verder dan 20 punten.

Fairplay Trofee

Na afloop van de proef 9 tovert Raymond Versloot een verrassing uit de hoge hoed. Er volgt een special task in de vorm van een groepsopdracht. Deze proef telt niet mee voor het eindklassement, maar is bedoeld om punten te vergaren voor de Fairplay Trofee. Deze wordt elke editie uitgereikt aan de hand van een uitslag die door alle deelne-mende teams zelf wordt bepaald. De opdracht bestaat uit 2 onderdelen waar-bij het belangrijkste is dat teams elkaar hel-pen om het tot een goed einde te brengen.

Om te beginnen moeten alle auto’s nog een keer door het eerste onderdeel van proef 9. Omdat daar die dag al volop doorheen is gecroost, is de doorgang inmiddels al een stuk minder vanzelfsprekend. Met de nodige verbale ondersteuning van de beste stuurlui, komen alle voertuigen er uiteindelijk door-heen. Dit geldt ook voor de teams die er eerder wel wat moeite mee hadden. ►

Er volgt een special task in de vorm van een groepsopdracht

Daarna stellen alle deelnemers zich op voor de briefing van het tweede onderdeel. Raymond legt uit dat alle auto's over een grote bult zand moeten worden gevoerd. Deze ogenschijnlijk onneembare berg gaat zeer steil omhoog en eenmaal boven gaat het ook weer zeer steil naar beneden. Hij legt uit dat er maar liefst 37 graafmachines beschikbaar zijn om het pad berijdbaar te maken. Werkelijk alles wordt ingezet om te graven: naast pioniersschoppen zien we etensborden en zelfs een witte kentekenplaat.

Aanvankelijk begint het proces als één grote en ongeorganiseerde bende. Geleidelijk aan neemt een aantal mensen het voortouw

en worden twee ploegen samengesteld om vervolgens met enige structuur aan de slag te gaan. Ernst Jonkers van Team 8 rijdt een aantal keren in volle vaart tegen de zandheuvel op en legt daarmee een basis voor de oprit.

Er duiken allerlei plannen op voor het afdalen. De één nog risicovoller dan de ander. Uiteindelijk wordt ervoor gekozen om het uit te voeren met lange sleepplinten en auto's heel rustig en beheerst te laten zakken.

Nadat alle auto's veilig onderaan de heuvel zijn aangekomen, gaat de hele groep tezamen met alle aanwezige vrijwilligers naar

het sportterrein in Schouweiler, waar de Luxemburgse Land Rover Club haar 20-jarig bestaan viert. Aldaar worden bekende en onbekende handen geschud. Zo zien we een aantal LRCH-leden, maar ook een grote groep Zwitsers die we ook al in Havelte tegenkwamen.

Deelnemers en vrijwilligers pakken hun rust. Als afsluiting wordt het bestuur van de Luxemburgse club hartelijk bedankt en voorzien van LRCH-smeermiddel. Over en weer kijken we uit naar een volgende samenwerking. Helaas gaan de toespraakjes totaal verloren in het hardnekkige gesnor van een Luxemburgse drone. ►

Proef 10 - Special Task Navigatie

Rond 19:30 uur vertrekt het hele gezelschap richting de ruïne van de 13^e eeuwse Burg Montfort in Hallgarten, Duitsland. Hier wacht weer een speciale opdracht. Deze is na een al zo vermoeiende dag, in meerdere opzichten bijzonder.

De uitdaging bestaat uit 2 onderdelen. Allereerst moeten in de omgeving van de ruïne al navigerend met gps en kaart 15 controleposten worden gevonden. Daarnaast is er nog een verplichte opdracht in en rond de ruïne zelf. Daar zijn 11 boeken verstopt, waaruit per team aangewezen bladzijden

moeten worden gescheurd. Deze gelden als bewijsmateriaal bij de eindcontrole en leveren per bladzijde 2 extra wedstrijdpunten op. Hiervoor is in totaal 4 uur beschikbaar.

Wat de deelnemers niet weten, is dat in de ruïne een Midzomernachtfeest aan de

gang is met geheel in stijl geklede ridders en jonkvrouwen. Deze quasi edellieden zijn die middag al begonnen met hun feest en hebben tegen de tijd dat de 4D karavaan arriveert, al flink in hun roemers gekeken. Het is daar dus al een en al loligheid. De deelnemende teams van de 4D Challenge hebben daarvoor geen oog. Zij zijn immers naarstig op zoek naar de boeken die “overal en nergens” zijn verstopt.

Toeval of niet? Team 5 met Steven Hoftijzer en Jeroen Haank vond exact 5 van de 11 boeken. Zij deden in 2016 ook mee en werden toen 12^e. Team 10 met de nieuwkomers en naamgenoten Ronald de Boer en Ronald Stolk, vonden 10 van de 11 boeken.

De beste tijd wordt met 3:22 uur wederom behaald door Team 18. Zij weten bovendien elf boeken te vinden en slepen het maximum uit de proef. Team 8 zet met 3:45 op zich ook een goede tijd neer. Zij gunnen zichzelf echter enige rust en gaan niet op zoek naar de boeken. Later zal blijken dat dit niet zo’n goed besluit is.

De eerste teams zijn rond 01:30 uur terug op Gerbach, het laatste arriveert rond 03:15 uur.

Na drie dagen zijn nog steeds dezelfde drie teams in de race voor het erepodium. Er is wel een kleine verschuiving, want Teams 17 en 8 hebben stuivertje gewisseld. Wie zal op de laatste dag de prijzen gaan pakken? Blijft het gaan om deze drie teams of gaat er toch nog wat veranderen? ►

Tussenstand na 3 dagen en 10 proeven

Klassement	Team	Punten	Deelnemers
1 ^e plaats	18	283	Vincent Biermans en Peter Hollebrand
2 ^e plaats	8	260	Ernst Jonkers en Arne Nuijs
3 ^e plaats	17	247	Ido Jansen en André Gorter

Zaterdag 23 juni - Dag 4 en finale

Op wat wederom een zonnige dag belooft te worden, staan nog drie proeven op de agenda. Daarna zal het duidelijk zijn, wie definitief de ereplaatsen bezetten en de prijzen mee naar huis gaan nemen. Aanvankelijk denken de vrijwilligers een makkie te hebben. In het draaiboek staat namelijk dat ze die ochtend “pas” om 7.30 uur aan het ontbijt moeten verschijnen. Dat blijkt echter niet zo te zijn. Gisteravond is hen vriendelijk doch dringend medegedeeld, dat alle tijden uit het draaiboek met een uur zijn vervroegd. Dat betekent wederom een vroege shift voor vrijwel iedereen. Behalve uiteraard voor die vrijwilligers die de vorige avond in de ruïne Montfort waren. Zij krijgen enige respijt.

Proef 11 - Run Bike Run

Vanaf 09:00 uur vertrekken de deelnemers in tussenpozen van zo’n 200 meter. Zij hebben de opdracht om afwisselend met hun maatje te rennen of op de mountainbike te rijden. Daarbij moeten, in de omgeving van de camping, met gebruik van een gps, 15 coördinaten worden gevonden. Daar hangt dan een knippertje om op de wedstrijdkaart te kunnen aantonen dat de controlepost is aangedaan. Zij krijgen maximaal 3 uur de tijd.

Team 17 met Ido Jansen en André Gorter heeft onderweg te maken met een gebroken ketting. Dat is voor Ido geen probleem, hij heeft een reparatiesetje op zak en knutselt midden in het bos, de ketting weer aan elkaar.

Sommige teams gaan niet alleen over de paden, maar ook dwars tussen de bomen door. Na afloop zien we diverse deelnemers elkaar ‘vlooiën’ om de opgelopen teken te verwijderen.

De uitslag van ook deze proef, lijkt bijna een routine te worden. Weer zijn het de Teams 18, 17 en 8 die de beste tijden behalen. Ook hun onderlinge resultaten verschillen maar weinig.

Proef 12 - 4x4 Trial

De laatste autoproof is een 4x4 trial. Deze wordt verreden in de steengroeve van Eisenberg. Op de derde dag was er wat commentaar vanuit de deelnemers over de moeilijkheidsgraad van de autoproeven. Vandaag

dus een challenge voor de organisatie om het wat pittiger te maken....

De eerste opdracht begint met een lastige klim. Eenmaal boven moet er worden gestoken om de afdaling goed te kunnen uitvoeren. Voorbij een bocht is er weer een klim, waarbij de poortjes zo zijn opgesteld, dat wanneer je wild omhoog gaat, deze een flink obstakel vormen. Velen rijden de paaltjes pardoes omver of gaan door het (LRCH) lint.

Opdracht twee blijkt een killer. De eerste auto's die er doorheen gaan hebben de grootste moeite met een cross axle stukje met dikke zuigende modder. Egon Kooi van Team 14 maakt als één van de eerste 90's die er ingaat een enorm moddergat en loopt vast. Sander Barens van Team 12 komt hem met zijn 110 lostrekken. Later is hij echter zelf ook één van de slachtoffers die vast komt te zitten.

De auto's die er wel doorkomen, hebben een hele batterij streepjes staan bij het invulveld “Paaltje geraakt” of “Lint kapot gereden”. Het team 8 van Ernst Jonker, baggert er ogenschijnlijk makkelijk doorheen. Bij het verlaten van de proef blijkt echter de linker achterveer een eigen leven te zijn gaan leiden.

Een aantal teams vindt het te gortig. Zij zien van de proef af, nadat ze hebben gezien wat andere teams ervan bakken. We horen plotseling niemand meer roepen dat de terreinproeven te simpel zijn.

Dan komt het samengestelde Team 12 en 21 met Han Smits, Bas van Kollenburg en

Loes Frings in hun Defender 130. De eerste meters gaan goed, maar in de modderbak gaat het mis. Net te veel kracht op de, recent vervangen swivelbol, en het linker voorwiel hangt er wat naar bij. Met hulp van andere teams, wordt het wiel gedemonteerd, de meenemer losgemaakt en van een stuk rijplaat wordt een soort slede gemaakt. Ondertussen wordt er druk gegraven om de “weg naar de aanhanger” zo recht en soepel mogelijk te maken. Na een uur of twee staat de 130 op een trailer kan deze naar de camping in Gerbach worden meegenomen. De organisatie besluit proef 2 te neutraliseren. Dit tot spijt van de teams die er al dan niet ongeschonden doorheen kwamen.

De derde opdracht gaat onder andere door een diepe waterpoel. De Range Rover Classic van Team 4 gaat er voorzichtig in. Zij stranden en krijgen heel wat water binnen. Ook het laatste deel van de proef kent venijn, vooral bij het uitrijden. Om de proef te voltooien moet de auto volledig voorbij het “einde proef” bord zijn. Het sturen in de scherpe bocht op de helling leidt tot meerdere spannende afdalingen. ►

We horen plotseling
niemand meer roepen
dat de terreinproeven te
simpel zijn...

Proef 13 - De finale

De laatste proef en de laatste kans om nog wat punten te sprokkelen. Deze wordt gehouden op de camping en bestaat uit diverse onderdelen. Eerst moet een boomstam worden doorgehakt. De beide stukken moeten worden meegevoerd tijdens een korte run door de vijver. Vervolgens gaat de route verder door het water in te duiken en dan te zwemmen naar een trap die aan een kabel hangt. Daar moet overheen geklommen worden om vervolgens over een vlot te klimmen dat wordt bespoten met een waterkanon. Voordat de allerlaatste sprint kan worden ingezet, moeten nog enkele tientallen meters zwemmend worden overbrugd.

Bij de eindstreep is inmiddels een flinke schare publiek verzameld die de deelnemers enthousiast aanmoedigt. De teams die al binnen zijn, schreeuwen de longen uit het lijf om hun lotgenoten de laatste energieboost te geven. Als het allerlaatste team arriveert, vormen zij met zijn allen een erehaag. Het is mooi om te zien, dat ondanks het competitie-element, het hele gezelschap een groep is geworden. ►

Daarna is het aan de wedstrijdleiding om de eindbalans op te maken en te berekenen wie op het ereschavot mogen verschijnen. In de tussentijd gaan de deelnemers zich opfrissen en nemen aansluitend deel aan de evaluatie. Naast talloze complimenten, worden ook suggesties ter verbetering genoteerd. Menigeen geeft direct aan ook de volgende keer weer van de partij te zullen zijn.

Om 21:00 uur is het dan eindelijk zo ver. De prijsuitreiking kan eindelijk beginnen.

De volgende teams vallen in de prijzen en zij worden op het erepodium verwelkomd:			
Klassement	Team	Punten	Deelnemers
1 ^e plaats	18	349	Vincent Biermans en Peter Hollebrand
2 ^e plaats	17	293	Ido Jansen en André Gorter
3 ^e plaats	15	286	Maurice Sosef en Dennis Bosma
Fairplay Trofee	20	229	Arie van Wijngaarden en Kim van Wijk

De einduitslag is wel een beetje zuur voor Team 8 van Ernst Jonkers en Arne Nuijs. Zij staan vanaf de eerste dag in de top 3 en lijken op weg naar een podiumplaats. Met een eindscore van 282 punten komen ze echter net iets te kort. Ze worden op de laatste dag alsnog verstoten van de derde plek.

Team 20 verovert de Fairplay Trofee, omdat zij door de meeste ploegen als meest sociale team werden gekwalificeerd. Zij hielpen anderen waar het kon en gingen niet voor zichzelf maar voor het evenement.

Naast de fraaie in hout uitgevoerde 4D Challenge trofeeën krijgen de winnaars nog diverse andere prijzen uitgereikt die door de sponsors beschikbaar zijn gesteld.

Na de prijsuitreiking genieten de deelnemers, vrijwilligers en de aanwezige sponsors van de BBQ op het terras van de camping. Er wordt onder het genot van een drankje uitgebreid nagepraat over alle belevenissen.

Nawoord van het 4D Challenge Kernteam
Heel graag willen wij nog een keer alle vrijwilligers heel hartelijk bedanken voor hun tomeloze inzet en inspirerende bijdragen.

Uiteraard zijn we ook zeer verheugd over de belangrijke steun van onze hoofdsponsors: **Pinewood, Gabbag en Van Mossel Jaguar Land Rover Zwolle.**

Verder zijn we veel dank verschuldigd aan **Landschapscamping Alleleijn** in Epen Zuid-Limburg, **Camping Donnersberg** in Gerbach, Duitland en www.terrein.nu.

Wil je de 4D Challenge blijvend volgen of misschien zelf meedoen aan de 4e editie in 2020? Kijk dan eens op www.4dchallenge.nl. Heb je een vraag, stuur dan een e-mail naar 4dchallenge@lrch.nl ■

Einduitslag

Plaats	Team	Punten	Auto	Deelnemers	
1	18	349	Disco 2	Vincent Biermans	Peter Hollebrand
2	17	293	Disco 5	Ido Jansen	André Gorter
3	15	286	Def 110	Maurice Sosef	Dennis Bosma
4	1	285	Def 90	Mark Rotteveel	Jeroen Hendriks
5	8	282	Disco 2	Ernst Jonkers	Arne Nuijs
6	22	256	Ser II	Fred Slings	Caroline Ophof
7	10	252	Disco 3	Ronald Stolk	Ronald de Boer
8	5	242	Def 130	Steven Hoftijzer	Jeroen Haank
9	9	239	Def 110	Stijn Maaswinkel	Job Cools
10	14	239	Def 90	Egon Kooi	Edmond van Schaek Mathon
11	6	237	Def 110	Sander van Vliet	Jelle van der Holst
12 Fairplay Trofee	20	229	Def 130	Arie van Wijngaarden	Kim van Wijk
13	4	226	RRC	Frank Regelink	Ellen Witten
14	12	220	Def 90	Sander Barens	Marieke Zandijk
15	3	183	Def 130	Paul van de Pol	Tilman Riedel
16	11	177	Def 90	Guust van Liere	Cor van Liere
17	16	160	Disco 2	Peter van der Maas	Angelina Doorn - van der Maas
Uitgevallen	13	nvt	Def 110	Han Smits	Dennis van den Bos
Uitgevallen	21	nvt	Def 90	Bas van Kollenburg	Loes Frings

Wedstrijd Projectleider Marcel van Panhuis over de 3rd Edition:

Vanuit mijn rol ben ik trots op het evenement. We hebben wederom een zeer geslaagde 4D Challenge neergezet. Waarbij de lat werkelijk hoog ligt. De wedstrijd is spannend en zwaar en de teams hebben echt moeten strijden met de elementen om punten te verzamelen. Zowel fysiek en met de auto. Mijn rol hierin is wederom goed gelukt. Het verzinnen van de proeven en het maken van de opdrachten, zorgen dat alles kloppend is zodat de teams een soepel lopend programma hebben is geslaagd. Het maken van het draaiboek zodat iedereen weet wat ervan hem verwacht wordt is goed gelukt en zorgt voor de nodige rust in de organisatie.

Raymond en ik gaan ons oriënteren op een vierde editie. We zullen dan weer keuzes moeten maken. Wordt het Nederland of wederom ook daar buiten? We zitten allebei nog vol met ideeën en energie om er weer iets moois van te maken. Dus ik kijk uit naar 2020 waarin wij als team weer een super evenement gaan neerzetten. We moeten niet vergeten dat Raymond en ik onderdeel zijn van een team met vrijwilligers die een behoorlijke commitment hebben met de 4D Challenge. Zonder hen bestaat de 4D Challenge niet en het is geweldig om met vrienden een evenement als dit te mogen organiseren. ■
Groeten van **Marcel!**

Algemeen Projectleider Raymond Versloot over de 3rd Edition:

Elk jaar proberen we de lat weer hoger te leggen voor onszelf, waarbij we uitkijken naar nog mooiere locaties en nieuwe leuke uitdagingen voor de deelnemers. Ook dit jaar is dat weer gelukt ondanks de tegenslag in de laatste week, waarbij een terrein voor onze neus werd gesloten en we niet welkom waren.

Dit jaar was de start ook weer anders dan de andere keren, hetgeen heel wat deelnemers onzeker maakte. Je hoorde ze bijna denken: "Wat hebben die twee nu weer verzonnen, wat gaan ze ons toch laten doen?".

Deze editie zat er wat minder reizen in, omdat we 3 dagen op dezelfde locatie verbleven. Ik heb het reizen zeker gemist maar het bracht de organisatie wel een bepaalde rust. Ook hebben we dit jaar voor onszelf een aantal zaken veranderd, zoals het zelf organiseren van de catering voor de organisatie. Dit is aan alle kanten zeer goed bevallen, waarbij Herman en Kim de complimenten krijgen hoe zij dit georganiseerd hebben.

Wat de volgende editie betreft zijn de eerste verkennende gesprekken al gaande. Daarnaast hebben we de toezegging van alle sponsors al weer binnen en kunnen we misschien ook nieuwe bedrijven aan ons binden. Verder hebben we al wat ideeën qua locaties.

Marcel en ik zelf hebben elkaar diep in de ogen gekeken en er was geen discussie, we gaan voor de 4e editie. In goed overleg met het LRCH-bestuur hebben we besloten, deze in 2020 te gaan organiseren. Hou de website in de gaten voor meer informatie. ■

Groeten van **Raymond!**

